

[Jensen (Gørding).]

Børns Retsstilling og ikke mindst deres økonomiske Kaar skulde bedres, men at det selvfølgelig maatte ske under al skyldig Hensyntagen til de inden for Ægteskabet fødte Børn. Man ønsker altsaa ikke hverken at svække Hjemmenes eller Ægteskabernes Stilling i vort Samfund, snarere det modsatte, og naar dette et Tilfældet, tror jeg, vi alle, ogsaa de ved disse Love ængstelige, kan være tilfredse. Den Humanitets- og Retfærdighedsaand, der besjæler hele dette Lovkompleks, vil tale baade Regeringen og Rigsdagen til megen Ære, hvis vi nu kan gøre os Haab om i denne Samling at faa Lovene i Havn. Der vil næppe fra nogen Side kunne gøres alvorlige Indvendinger mod de i Lovene nedlagte teoretiske Principper; om det derimod senere vil vise sig, at Livets Mangfoldighed ikke altid i Praxis lige netop følger Teorierne — ja, det kan jo forudses som sandsynligt, men saa maa Fremtiden søge dette rettet.

I Lovforslaget om Børn uden for Ægteskab sikres Barnet paa saadan Vis, at dets Stilling bliver lig dets Søkendes Stilling inden for Ægteskabet, og i Lovens § 3, 2det Stykke, bestemmes, at Barnet skal forsørges, opdrages og uddannes under Hensyntagen til begge Forældrenes Livsvilkaar. Jeg anser dog dette for uheldigt, naar det skal finde Sted, hvor Barnet f. Eks. opdrages i Moderens Hjem og har en Søkendeflok der. Børnenes Vilkaar i et saadant Hjem bør sikkert ikke være forskellige. I det hele taget er det vel ikke afgjort, at det er til Skade for Barnet, at det opdrages under smaa og beskedne Kaar. Tværtimod vil jeg være tilbøjelig til at mene, at Børn fra de smaa Hjem ofte er langt bedre stillet end Børn udgaaet fra de rige Hjem, naar de skal kæmpe sig frem i Livet; herpaa har vi sikkert alle kendt mange Eksempler. Jeg vil derfor ogsaa mene, at i et Hjem, hvor der findes et Barn født uden for Ægteskab, burde hele Hjemmet og ikke Barnet alene delagtiggøres i det Beløb, som Barnet modtager fra Faderen.

Det vil imidlertid blive det kommende Udvalgs Sag endnu en Gang at gennemgaa Lovforslagens enkelte Paragraffer og foretage en sidste Afpudsning, om jeg saa maa sige. Jeg finder dog Anledning til at bemærke allerede nu, at baade denne Lovs § 17 og § 22 fastsætter, at hvor der er flere bidragspligtige, skal alle betale det til enhver Tid gældende Normalbidrag. Jeg tillader mig at spørge den højtærede Justitsminister, om det alligevel ikke er rigtigt, at man ogsaa her skelner mellem de bidrag-

ydendes økonomiske Evne, selv om det i visse Tilfælde ikke kommer Barnet til gode, men det offentlige.

Fra forskellige Sider har man udtalt, at denne Lov sikkert vil føre til en Formindskelse af Børneantallet uden for Ægteskab. Jeg tror ikke herpaa. Det er helt andre Forhold, der er afgørende paa dette Omraade, særlig Alkoholforbruget, hele den nye Tids Kønsmoral og den hele Mentalitet i vort Folk. Men denne Lov skaber større Retfærdighed over for det uden for Ægteskab fødte Barn, og det er for mig mere end nok til med Glæde at virke med til Lovens Gennemførelse.

Forslag til Lov om Ægtebørn vil næppe fra nogen Side møde Indvending, og det samme gælder Forslag til Lov om Inddrivelse og Sikring af Underholdsbidrag og Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje.

Om de to nye Lovforslag er der kun det at sige, at i Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 120 af 20. April 1926 om Ægtefællers Arveret og uskiftet Bo har den højtærede Justitsminister jo taget Hensyn ikke alene til Barnet uden for Ægteskab, men ogsaa til det Hjem, hvorpaa Barnet har Krav, og har sikkert truffet det rette. Baade i Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 56 af 18. Marts 1925 om Ægteskabets Retsvirkninger og i det foregaaende Lovforslag har den højtærede Justitsminister jo taget Hensyn til de Krav, som Dansk Kvindesamfund har stillet over for disse Love, og som jeg fuldt ud kan billige. Det er mit Ønske og mit Haab, at disse Lovforslag, i alt 7, maa faa en let Gang igennem Rigsdagen, og paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale dem til hurtig og velvillig Gennemførelse i dette høje Ting.

J. S. Foget: Forelæggelsen af dette Lovkompleks er efter min Mening et Forsøg paa at aftvætte en Skamlet, som hidtil har hvilet paa vort saavel som paa mange andre Samfund. Man taler om den indiske Befolknings Inddeling i Kaster, men kan man tænke sig noget mere skarpt adskilt end den Kaste, der hedder uægte Børn, og den Kaste, der hedder Ægtebørn, i Særdeleshed i Tiden, indtil Børnene bliver voksne? Jeg finder her Anledning til at sige Tak for, at dette Lovforslag er fremsat. Jeg haaber, at det i sine Grundtræk hurtigst muligt maa gennemføres.

Jeg vil dog sige, at det er uhyre vanskeligt for os at sætte os ind i den Mangfoldighed af Lovforslag, et saadant Lovkompleks, som her er fremsat, og blive klar over, om